

Maar zulk een wensch gaat weer te ver en inzonderheid in deze zaak is het raadzaam dankbaar te zijn voor hetgeen nu verkregen zal worden. Dàt het verkregen zal worden, staat nog wel niet vast, maar is toch meer dan waarschijnlijk. Het Engelsche parlement, volgzaam in de buitenlandsche politiek van zijn regeering, zal met tmeer bereidwilligheid zijn goedkeuring aan het verdrag hechten, omdat het daartoe ten overvloede door een gevoel van gerechten trots zal worden aangezet. De Amerikaansche Senaat schijnt minder gemakkelijk en verlangt wijzigingen, welk verlangen een gevaar voor de totstandkoming van het verdrag is. Evenwel hebben wij ook vernomen dat de Senaat Cleveland een zoo schitterend slot van zijn vierjarig bewind niet gunt; deze kleinzieligheid zal dus alleen tengevolge hebben dat het tractaat een paar maanden later in werking zal treden. President Mac Kinley toch schijnt er een voorstander van te zijn en Sherman, Olney's pas benoemde 74-jarige opvolger als staatssecretaris voor de buitenlandsche zaken, Sherman heeft het onbewimpeld hoog geprezen.

Het Congres de goedkeuring van het arbitrage-verdrag af te dwingen zal, naar men mag aannemen, niet de moeilijkste taak van Olney's opvolger zijn. Men zegt wel eens dat een omvangrijke buitenlandsche politiek kwalijk met den aard van democratieën strookt. Ik weet niet of men er voor de democratie van Noord-Amerika nadeelige gevolgtrekkingen uit mag maken, maar het is zeker dat de buitenlandsche politiek der Unie zich aanmerkelijk aan het uitbreiden is. Het is waar, de omstandigheden dragen daartoe veel bij.

Ik sprak in mijn vorig overzicht vrij uitvoerig over Spanje en Cuba. Er is sedert dien tijd niet veel gebeurd, maar dit eene is al ernstig genoeg: dat de publieke belangstelling in het ongelukkige eiland en den oorlog met den dag is toegenomen en zich in de laatste maand scherper dan ooit te voren heeft geuit. Het best is dit waar te nemen in de Amerikaansche pers, meer dan eenige andere de slaafsche dienaress van het publiek en dus ook gedwongen haar lezers bezig te houden met datgene wat op het oogenblik het sterkst hun geest of gemoed vervult. De publieke opinie zweept daar ginds de pers op. En nu zijn er nog nooit in den langen Cubaanschen vrijheidsoorlog — want dat is de opstand toch bezig te worden — zooveel sensatieberichten in de bladen van New-York verschenen als in deze weken. Het waren meest leugens; maar dat doet hier minder ter zake, behalve in zooverre stoute verzinsels weer omgekeerd sterk werken op den geest van het publiek en de bestaande opgewondenheid verhoogen.

Wat de leugens betreft, krijgt Spanje zijn verdiende loon. Sinds den Chineesch-Japanschen oorlog, toen de leugenfabriek te Sjanghai haar hoogsten bloei genoot, hebben wij zulk een berichtgeverij niet bijgewoond. 't Is waar, ook Konstantinopel en de gezantschappen van den Grooten Heer in de hoofdsteden mogen meetellen, maar bij de telegrammen over den opstand op Cuba haalden toch de mededeelingen over de Armenische en andere troebelen en gruwelen niet. Te Havana was een berichtencensuur ingesteld,